

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201385
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617201385.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu H. A., nar. XX. X. XXXX, bytom Ž. XXX, zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, so sídlom Hlohovec, Železničná 4/A, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, v spore o zaplatenie 2091,29 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1010,69 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1010,69 eura od 3. 3. 2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 4 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 20. 2. 2017, sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2091,29 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2091,29 eura od 10. 11. 2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 3. 1. 2014 uzavrel so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8200062390, v právnom postavení spotrebiteľa. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru v celkovej výške 1500 eur, s výškou úrokovej sadzby 70,01 % ročne, ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) 69,95 %, výškou splátky 80,37 eura, výškou revolvingu 790,84 eura, výškou úrokovej sadzby revolvingu 76,21 eura, RPMN revolvingu 60,49 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že hodnota RPMN je nižšia ako úroková sadzba, je preukázané, že RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, v dôsledku čoho absentuje zákonná náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Výška úrokovej sadzby, uvedená v zmluve, nezodpovedá výške priemernej úrokovej miery úverov v peňažných ústavoch v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola 11,71 % v mesiaci január 2014. Dohoda o výške úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby podstatne prevyšuje mieru úverov obchodných bánk v čase uzavretia zmluvy, ide o neplatný právny úkon. Výšku úrokovej sadzby ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Zmluva neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru, následkom čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. V zmluve nie je uvedený spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, dôsledkom čoho je tiež bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Zmluva taktiež nemá náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, ktorý musí byť jasne určený pevným dátumom. Následkom absencie uvedeného údaju

je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V zmluve absentujú aj ďalšie náležitosti, týkajúce sa nesplácnia spotrebiteľského úveru, splatenia úveru pred lehotou splatnosti, spôsob započítania splátky na istinu a úroky, spôsob zániku záväzku, práva na odstúpenie od zmluvy, adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Spoločne so zmluvou o úvere uzavrel so žalovaným dňa 3. 1. 2014 aj dohodu o poskytnutí služby, závislú na zmluve o úvere, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a Občianskym zákonníkom. Na základe uvedenej dohody mu žalovaný ako veriteľ poskytol službu, spočívajúcu v odklade splatnosti splátok, za ktorú zinkasoval odplatu vo výške 215,75 eura. Uvedená výška sumy nie je žiadnym spôsobom odvodená, dohoda o poskytnutí služby má povahu formulára. Fiktívne plnenie veriteľa nie je plnením, ktoré slúži záujmom spotrebiteľa, naopak, je plnením slúžiacim záujmom veriteľa. Žalovaný poskytol úver vo výške 1284,25 eura, t. j. znížený o sumu 215,75 eura, ktorá predstavuje poplatok za poskytnutie fiktívnej služby. Suma vo výške 2091,29 eura tak predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. So žalovaným sa pokúsil vec riešiť mimosúdne výzvou zo dňa 10. 11. 2016. Úrok z omeškania si uplatnil odo dňa 10. 11. 2016, keď žalovaný už vedel, že sa bezdôvodne obohatil.

2. Súd vydal vo veci dňa 24. 2. 2017 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením. Preto súd uznesením zo dňa 10. 3. 2017 platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že objektívne neexistuje právna norma, na základe ktorej by sa žalobca mohol domáhať rozhodnutia, uvedeného v žalobe. Medzi skutočnosťami uvádzanými v žalobe nejestvuje žiadna spojitosť a navrhovaný výrok je v rozpore s právnym poriadkom. Vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu a žiadal, aby vec bola postúpená vecne a miestne príslušnému súdu, ktorým je všeobecný súd žalovaného, t. j. Okresný súd Bratislava I. RPMN sa počíta podľa zákonného vzorca, ktorý v sebe obsahuje aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Zo žiadnej právnej normy, ktorá sa týka spotrebiteľských úverových zmlúv, a ktorá by bola platná a účinná v čase uzavretia zmluvy so žalobcom, nevyplýva, že výška úrokovej sadzby sa má riadiť priemernou úrokovou sadzbou bánk. Uzavretá zmluva sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Výška odplaty bola v čase uzavretia zmluvy so žalobcom upravená v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Pri porovnávaní sa má zobrať na zreteľ nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Obvyklou odplatom je práve hodnota priemernej odplaty, určovanej Ministerstvom financií SR, ktorá bola v rozhodnom období 45,94 %, preto dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala. Žalobca neuviedol dôvody, na základe ktorých by bolo možné uvažovať o neprijateľnosti podmienky v súvislosti s absenciou spôsobu započítania splátky úveru na istinu, úroky a iné poplatky. Zmluva obsahuje vyžadovanú výšku splátky, termín splatnosti splátky, uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru a v splátkovom kalendári, ktoré sú súčasťou zmluvy a počet splátok, ako aj dátum splatnosti prvej splátky. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a skutočnosť, že ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. sú výsledkom implementácie smernice Rady 2008/48. Zmluvné dojednania nepredstavujú samostatný dokument, oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť, nachádzajú sa na jednom liste papiera, pričom žiadosť/zmluva o revolvingovom úvere tvorí líce listiny a zmluvné dojednania rub zmluvy. Z ustanovenia článku 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára, je dňom konečnej splatnosti úveru. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky úveru vyplýva aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru, ktoré tvorí jej nedeliteľnú súčasť. Doba trvania zmluvy bola stanovená dátumom splatnosti poslednej splátky úveru, ktorým je 4. 7. 2017. Popiera tvrdenia žalobcu týkajúce sa dohody o poskytnutí služby, nakoľko z tvrdení žalobcu nevyplýva, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, neprijateľnosť poplatkov. Žalobca nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámil a uzavrel ju dobrovoľne. Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nadväzne na čo je po právnej stránke vylúčený jej záver o jej neprijateľnosti. Vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku z dôvodu uplynutia subjektívnej, aj objektívnej premlčacej doby. Navrhol podanú žalobu zamietnuť.

3. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu proti platobnému rozkazu (replike), doručenom súdu dňa 27. 3. 2017, uviedol, že boli splnené všetky podmienky na vznik bezdôvodného obohatenia, pretože výšku obohatenia možno na strane žalovaného vyčísliť v peňažných prostriedkoch v sume 2091,29 eura, ktoré predstavujú majetkovú ujmu na jeho strane. Súčasne ide o

majetkový prospech získaný bez právneho dôvodu. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 9 zák. č. 129/2010 Z. z., pričom v prípade ich absencie sa v zmysle § 11 uvedeného zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Nesúhlasil so žalovaným vznesenou námietkou miestnej nepríslušnosti. Miestna príslušnosť na konanie je odvodená z ustanovenia § 19 písm. d) Civilného sporového poriadku. Medzi stranami sporu jednoznačne ide o spotrebiteľský vzťah v zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie síce je samostatným inštitútom, avšak jeho vznik a celkové posúdenie dôvodnosti nároku vyplýva zo spotrebiteľského charakteru zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu. Spotrebiteľský charakter sporu zostáva zachovaný v celom rozsahu, keďže bezdôvodné obohatenie je posudzované len ako dôsledok porušenia povinností žalovaného, vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy. V zmluve je uvedená vyššia ročná úroková sadzba ako údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, čo s poukazom na § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý definuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, nie je matematicky možné už aj z dôvodu, že do údajov o RPMN je zarátaný aj úrok. Od žalovaného, z dôvodu zaúčtovania poplatku za uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb, obdržal reálne sumu 1284,25 eura, nie žalovaným uvádzaných 1500 eur. Suma 1284,25 eura tak predstavuje sumu istiny. Žalovaný však úročil sumu vo výške 1500 eur. Skutočná výška RPMN je potom 92,98 %. Tvrdenie žalovaného o prednostnej aplikácii Obchodného zákonníka na výšku úrokovej sadzby pred právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku z dôvodu zásady zákazu retroaktivity považuje za účelové. Zásada prednostnej aplikácie občianskoprávnej normy v prospech spotrebiteľa pred normami obsiahnutými v Obchodnom zákonníku vyplývala z ustanovenia § 52 ods. 2 ešte pred nadobudnutím účinnosti žalovaným spomínaného ustanovenia. Aplikácia ustanovenia § 502 Obchodného zákonníka pre rozpor so zásadou ochrany spotrebiteľa, ako aj zásady prednostnej aplikability občianskoprávnej normy v prospech spotrebiteľa je vylúčená. Výška úrokovej sadzby by sa priečila dobrým mravom a bola by v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Žalovaný navodzuje údajnú nemožnosť porovnania úrokovej sadzby uplatňovanej nebankovým subjektom a bankou. Uvedené tvrdenie považuje za účelové, bez opory v právnom poriadku, nakoľko banky, aj nebankové subjekty sú súčasťou finančného trhu a teda majú vplyv na výšku ročných priemerných úrokových sadzieb. Opakovane namietal neuvedenie údajov o výške úroku, poplatku a istiny v jednotlivej splátke tak, ako to výslovne a jednoznačne vyžaduje platné zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V prípade nerozčlenenia splátok by spotrebiteľ nebol schopný posúdiť, akým spôsobom úver spláca, ako sa započítavajú splátky na istinu a úroky a následne veriteľ zneužíva túto nejasnosť zmlúv tak, že po odstúpení od úverovej zmluvy tvrdí, že spotrebiteľ uhradil len úroky úveru a naďalej je povinný ešte uhradiť celú istinu alebo jej podstatnú časť. Poukázal na to, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo EÚ a nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. Obchodnú podmienku, používanú veriteľmi v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, spočívajúcu v nečlenení splátok na splátku istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné hodnotiť ako neprijateľnú podmienku v zmysle ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka. Veriteľ musí mať vedomosť o tom, ako chce priradovať jednotlivé splátky k úrokom a ako k istine od počiatku, vo svojich zmluvách musí túto skutočnosť spotrebiteľom oznámiť, inak sa bude jednať o nekalú obchodnú prax, ktorou je spôsobovaná značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 3. 1. 2014 a splátkový kalendár boli vystavené až po podpise zmluvy. Pokiaľ podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré nebolo podpísané aj dlžníkom, nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nebolo ho možné považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Za neprijateľnú sa považuje zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa na plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Formu dojednania dohody o poskytnutí služby nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania individuálne dojednanej zmluvnej podmienky. Dohoda je nepochybne súčasťou formulárovej zmluvy. V obdobných veciach už bola vyhlásená uvedená dohoda za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Výška dojednanej odplaty pritom v percentuálnom pomere navyšuje náklady spotrebiteľského úveru o 17 % za službu, ktorá reálne neslúži záujmom spotrebiteľa a reálne mu ani nebolo zo služby poskytnuté žiadne plnenie. K námietke premlčania uviedol, že bol povinný plniť istinu do výšky skutočne poskytnutého plnenia, t. j. 1284,25 eura. Istinu splatil v mesačných splátkach do apríla 2015. Dňa 18. 6. 2015 uhradil 923,32 eura, dňa 19. 6. 2015 uhradil 923,32 eura. Žalovaný sa teda prijímaním plnení bezdôvodne obohacoval počnúc aprílom 2015 až do júna 2015. Žaloba bola podaná dňa 20. 2. 2017. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom, kedy ho právny zástupca informoval o tom, že zmluva nie je v súlade s právnou úpravou, teda sa úver z nej vyplývajúci považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto považuje námietku premlčania za nedôvodnú.

4. V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 18. 8. 2017, žalobca uviedol, že podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa zaviazal zaplatiť celkovú sumu vo výške 3375,54 eura (42 splátok x 80,37 eura). Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi celkovou sumou, na ktorú bol zaviazaný k úhrade a skutočne poskytnutou sumou úveru, ktorú plnil na účet žalobcu, t. j. 2091,29 eura (3375,54 eura - 1284,25 eura). Žalovaná suma je vypočítaná ako rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou úveru a zaplatenou sumou úveru na účet žalovaného.

5. Vo vyjadrení ku doplneniu žaloby zo dňa 16. 8. 2017, žalovaný uviedol, že v celom rozsahu popiera uplatnený nárok žalobcu, ako aj tvrdenie, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere bol splatený v rozsahu 3375,54 eura. Zmluva o revolvingovom úvere bola predčasne splatená na žiadosť žalobcu dňa 19. 6. 2015. Plnenie skutočne poskytnuté na predmetnú zmluvu a plnenie, ktoré požaduje žalobca v rámci svojho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, nie sú totožné. Ak by hypoteticky pripustili oprávnenosť nároku žalobcu, potom by bezdôvodné obohatenie predstavovalo 1007,38 eura, nakoľko žalobca v skutočnosti na zmluvu uhradil iba 2291,63 eura.

6. Podľa § 19 písm. d/ Civilného sporového poriadku, popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

7. Podľa § 41 Civilného sporového poriadku, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

8. Podľa § 42 Civilného sporového poriadku, ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Žalovaný vzniesol pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patril (v odpore proti platobnému rozkazu) námietku miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu. Súd nepovažoval námietku miestnej nepríslušnosti za dôvodnú. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia, avšak vznik žalovaného nároku odvodzoval od spotrebiteľského právneho vzťahu, a to právneho vzťahu založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere, uzavretou so žalovaným dňa 3. 1. 2014. Žalobca má jednoznačne postavenie spotrebiteľa, keďže pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere, plnením záväzkov z ktorej malo vzniknúť ním tvrdené bezdôvodné obohatenie, nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a, naopak, žalovaný konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (keďže predmetom jeho podnikania je aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov). V zmysle zákonného ustanovenia § 19 písm. d) Civilného sporového poriadku je preto na konanie miestne príslušný, popri všeobecnom súde žalovaného, aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, keďže ide o spotrebiteľský spor, t. j. Okresný súd Liptovský Mikuláš. Zákonné ustanovenie § 19 Civilného sporového poriadku umožňuje žalobcovi zvoliť si pri podaní žaloby medzi všeobecným súdom žalovaného podľa § 13 Civilného sporového poriadku a súdom uvedeným v § 19 Civilného sporového poriadku. Žalobca si zvolil pre podanie žaloby ako miestne príslušný súd podľa svojho trvalého pobytu v zmysle § 19 písm. d) Civilného sporového poriadku, keďže má postavenie spotrebiteľa a ide o spotrebiteľský spor. Súd preto spor prejednal a rozhodol, pričom, v zmysle zákonného ustanovenia § 42 Civilného sporového poriadku, odôvodnil neprihliadnutie na námietku miestnej nepríslušnosti len v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, t. j. vo vyhlásenom rozsudku.

10. V súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokáta žalobcu a splnomocneného zástupcu žalovaného, ktorým bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Splnomocnený zástupca žalovaného svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s vykonaním pojednávania v neprítomnosti. Advokát žalobcu požiadala o odročenie pojednávania, poukazujúc na skutočnosť, že deň pred pojednávaním žalovaný predložil súdu vyjadrenie, ktoré sa zásadným spôsobom dotýka právneho a skutkového stavu veci, preto musí mať potrebný priestor na to, aby si predložil dôkaz preštudoval,

overil jeho pravdivosť a následne zaujal k nemu stanovisko. Súd nepovažoval dôvod, tvrdený advokátom žalobcu, za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania v zmysle § 183 Civilného sporového poriadku. Vyjadrenie, predložené žalovaným, neobsahovalo žiadne nové skutkové a právne tvrdenia, odlišné od doterajšej skutkovej a právnej argumentácie žalovaného. Žalovaný spochybnil v podaní výšku požadovaného bezdôvodného obohatenia, čo však nepredstavuje novú skutočnosť, nakoľko žalovaný nárok od počiatku sporu neuznával. Navyše, povinnosť vyčíslieť a špecifikovať výšku žalovaného nároku a jeho presný výpočet bolo procesnou povinnosťou žalobcu. Žalobca mal už v podanej žalobe tvrdiť, akým spôsobom vypočítal výšku žalovaného plnenia, čo však v podanej žalobe neučinil a na splnenie uvedenej procesnej povinnosti musel byť súdom opakovane vyzvaný. Listinný dôkaz, predložený žalovaným, a to rozpis úhrad žalobcu, neobsahoval nové skutočnosti, nakoľko uvedený prehľad vykonaných platieb plne korešpondoval s prehľadom platieb, predložených žalobcom, s výnimkou poslednej úhrady zo dňa 19. 6. 2015, ktorú žalovaný evidoval len v sume 920,01 eura (na rozdiel od žalobcu, ktorý tvrdil platbu vo výške 923,32 eura).

11. Na pojednávaní advokát žalobcu na podanej žalobe trval. Uviedol, že pri výpočte žalovanej sumy vychádzali z tvrdení žalobcu a zo zmluvy uzavretej so žalovaným. Podľa jeho prepočtov výška platieb, ktoré vykonal žalobca podľa tabuľky, predstavovala 2294,94 eura a čerpanie úveru celkovo 1284,25 eura. Nevedel sa vyjadriť k tomu, akým spôsobom bola vypočítaná výška žalovanej sumy. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby žalovaný predložil rozpis všetkých platieb, ktoré žalobca vykonal na zmluvu o úvere. Prehľad prijatých a odoslaných platieb, ktorý bol súdu predložený spolu s podanou žalobou, zosumarizoval žalobca.

12. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru číslo 820006239, zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, prehľadu prijatých a odoslaných platieb, oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, predsporovej výzvy, výpisu z účtu, oznámenia žalovaného, zmluvnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za III. štvrťrok 2013, odpovede F. T. J. z 12. 5. 2016, karty klienta, súd zistil nasledovný skutkový stav:

13. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 3. 1. 2014 zmluvu o revolvingovom úvere číslo 820006239. Podľa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (časť 5. zmluvy), predstavuje výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 80,37 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54 eura, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 45,94 %. Podľa údajov o schválenom revolvingovom úvere (časť 6. zmluvy), predstavuje poskytnutá čiastka úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 80,37 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54 eura, ročná percentuálna miera nákladov 69,95 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 45,94 %. Podľa čl. 8.1. zmluvy, predmetom dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eura; a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 112,08 eura v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Podľa čl. 8.4. zmluvy, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a/ dohody o poskytnutí služby, a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní.

14. Podľa oznámenia žalovaného zo dňa 3. 1. 2014 o schválení úveru predstavuje schválená výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 80,37 eura, dátum splatnosti prvej splátky úveru 4. 2. 2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 4. 7. 2017, ročná percentuálna miera nákladov 69,95 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 45,94 %.

15. Podľa karty klienta bola žalobcovi vyplatená žalovaným na úver číslo

8200062390 suma 1284,25 eura a žalobcom zaplatené spolu 2291,63 eura, a to dňa 29. 1. 2014 vo výške 80,37 eura, 10. 3. 2014 vo výške 80,37 eura, 9. 4. 2014 vo výške 80,37 eura, 12. 5. 2014 vo výške 81,07 eura, 10. 6. 2014 vo výške 80,37 eura, 9. 7. 2014 vo výške 80,37 eura, 11. 8. 2014 vo výške 80,37 eura, 10. 9. 2014 vo výške 80,37 eura, 10. 10. 2014 vo výške 80,37 eura, 12. 11. 2014 vo výške 80,37 eura, 11. 12. 2014 vo výške 80,37 eura, 12. 1. 2015 vo výške 80,37 eura, 9. 2. 2015 vo výške 80,37 eura, 17. 3. 2015 vo výške 85 eur, 9. 4. 2015 vo výške 80,37 eura, 7. 5. 2015 vo výške 80,37 eura, 5. 6. 2015 vo výške 80,37 eura a 19. 6. 2015 vo výške 920,01 eura. Podľa prehľadu prijatých a odoslaných platieb, predložených žalobcom, uhradil žalobca žalovanému na poskytnutý úver spolu 2294,94 eura, a to dňa 29. 1. 2014 vo výške 80,37 eura, 10. 3. 2014 vo výške 80,37 eura, 9. 4. 2014 vo výške 80,37 eura, 12. 5. 2014 vo výške 81,07 eura, 10. 6. 2014 vo výške 80,37 eura, 9. 7. 2014 vo výške 80,37 eura, 11. 8. 2014 vo výške 80,37 eura, 10. 9. 2014 vo výške 80,37 eura, 10. 10. 2014 vo výške 80,37 eura, 12. 11. 2014 vo výške 80,37 eura, 11. 12. 2014 vo výške 80,37 eura, 12. 1. 2015 vo výške 80,37 eura, 9. 2. 2015 vo výške 80,37 eura, 17. 3. 2015 vo výške 85 eur, 9. 4. 2015 vo výške 80,37 eura, 7. 5. 2015 vo výške 80,37 eura, 5. 6. 2015 vo výške 80,37 eura a 19. 6. 2015 vo výške 923,32 eura.

16. Z výpisu z účtu žalobcu mal súd preukázanú úhradu vo výške 923,32 eura dňa 18. 6. 2015 žalovanému pod VS: 8200062390.

17. Žalovaný dňa 23. 6. 2015 oznámil žalobcovi, že v súlade so zmluvou o revolvingovom úvere číslo 8200062390 uhradil všetky záväzky, čím považuje zmluvný vzťah za ukončený.

18. Žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, dňa 10. 11. 2016 vyzval žalovaného na návrh ďalšieho postupu vo veci, podpis dohody o urovaní, na základe ktorej príde k jednoznačnému určeniu jeho povinnosti uhradiť úver v zmysle zmluvy len vo výške istiny, t. j. k potvrdeniu, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vyhotoveniu nového splátkového kalendára podľa vyššie uvedených kritérií.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu, t. j. k 3. 1. 2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

29. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

30. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

31. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

32. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

33. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

35. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

36. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

37. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. B. T. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

40. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť žalovanému plnením na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nad rámec istiny poskytnutého úveru. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 3. 1. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 1500 eur, ktorý sa zaviazal žalobca vrátiť, spolu s dojednaným úrokom, v 42 mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže žalovaný konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Úver, poskytnutý žalobcovi žalovaným, je spotrebiteľským úverom. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Žalobca dôvodil vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, z dôvodu absencie zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, ktoré pri zmluve o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť vykonané v písomnej forme. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere sú dojednanie o výške úveru, záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, je údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané dojednanie o dobe trvania zmluvy a konečnej splatnosti úveru. Dojednanie počtu splátok nepredstavuje dojednanie o dobe trvania zmluvy, ani o konečnej splatnosti úveru. Zmluvné dojednanie o konečnej splatnosti úveru predstavuje významný a dôležitý údaj pre spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ musí byť vopred informovaný o dátume, do ktorého bude povinný uhrádzať splátky úveru, teda kedy, pri riadnom plnení si povinností zo zmluvy o úvere (splácaní splátok úveru), dôjde ku splateniu celého úveru a tým aj k zániku jeho záväzku. Uvedený údaj v zmluve o úvere, uzavretej medzi stranami sporu, absentuje. Jednostranné oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 3. 1. 2014, na ktoré poukazoval žalovaný, nemôže nahrádzať zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy. Pokiaľ aj v čl. 7. zmluvy bolo dojednané právo veriteľa jednostranne zmeniť splatnosť jednotlivých splátok úveru, nebolo dojednané oprávnenie jednostranne určiť konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy. Uvedené údaje majú byť podľa zákona o spotrebiteľských úveroch dojednané priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že uvedené údaje boli obsiahnuté v zmluvných dojednaniach, ktoré, podľa čl. 7. zmluvy, majú byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať dojednania vysvetľujúcej a technickej povahy. Obligatórne náležitosti zmluvy však nemôžu byť dojednané odkazom na všeobecné zmluvné podmienky, ktoré boli vopred naformulované, bez akejkoľvek možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah, ktorý bol, navyše, spísaný drobným písmom, čo výrazne sťažuje nielen možnosť spotrebiteľa obsahu zmluvných podmienok porozumieť, ale aj vôbec samotný obsah zistiť. Navyše, zmluvné podmienky ku zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami sporu nespĺňajú náležitosti písomnej formy právneho úkonu. Súd nemal preukázané, že zmluvné podmienky tvoria so zmluvou jeden celok, keď zmluva tvorí líce listiny a zmluvné podmienky jej rub tak ako to tvrdil žalovaný. Naopak, z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že pozostáva z 2 strán, ktoré nasledujú bezprostredne za sebou, keďže prvá strana je ukončená článkom 6., za ktorým chronologicky nasleduje druhá strana začínajúca článkom 7., na ktorej sú aj umiestnené podpisy zmluvných strán. V zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi stranami sporu, absentuje aj dojednanie o ročnej percentuálnej miere nákladov. Z vykonaného dokazovania súd totiž nemal preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov je v návrhu na uzavretie zmluvy - oferte iná (70,01 %) ako v prijatí návrhu - akceptácii (69,95 %). Je pritom právne bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech spotrebiteľa alebo v jeho neprospech. V zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z uvedených dôvodov medzi účastníkmi zmluvy nedošlo k platnému dojednaniu ročnej percentuálnej miery nákladov, nakoľko zo strany žalovaného nebol bezvýhradne akceptovaný návrh žalobcu na uzavretie zmluvy v uvedenej časti. Uvedený právny názor vyslovil napr. aj Krajský súd v

Žilina v rozsudku zo dňa 18. 12. 2014, sp. zn. 9Co/925/2014. Nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere, v zmysle vyššie uvedených skutočností, absentovali údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje sa úver, poskytnutý žalovaným žalobcovi, v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému ako veriteľovi preto prislúchalo len právo na vrátenie reálne poskytnutého úveru, t. j. 1284,25 eura. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ si žalovaný započítal na pohľadávku žalobcu na vyplatenie dojednaného úveru vo výške 1500 eur odplatu za možnosť odkladu splátok vo výške 215,75 eura, dojednanú v čl. 8.1 zmluvy, súd k uvedenej odplate ako ku dôvodnej pohľadávke žalovaného neprihliadol, nakoľko mal preukázané, že dojednanie uvedené v čl. 8.1 zmluvy je neplatné pre jeho rozpornosť s dobrými mravmi. Súd pri určení výšky bezdôvodného obohatenia zohľadnil výšku skutočne poskytnutého úveru žalobcovi, t. j. 1284,25 eura. Predmetom čl. 8.1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo dojednanie o možnosti žalobcu požiadať o odklad splátok úveru a jeho záväzok za poskytnutie uvedenej možnosti zaplatiť žalovanému odplatu vo výške 215,75 eura. Uvedené dojednanie teda neukladalo žalobcovi povinnosť zaplatiť odplatu v prípade, ak požiada o možnosť odkladu splátok, ale už aj za samotnú možnosť požiadať o takýto odklad, a to bez ohľadu na to, či tak v budúcnosti učiní alebo nie. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z čl. 8.4 zmluvy, podľa ktorého je odplata za poskytnutie možnosti odkladu splátok splatná dňom uzatvorenia zmluvy a veriteľ si ju započíta na pohľadávku dlžníka na poskytnutie úveru. Uvedené dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi, keďže ukladá žalobcovi ako spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť poplatok za možnosť v budúcnosti požiadať o odklad platenia splátok, bez ohľadu na to, či uvedenú možnosť aj reálne využije, pričom súčasne oprávňuje žalovaného ako veriteľa ihneď pri poskytnutí úveru započítať si uvedenú pohľadávku na poskytnutý úver. Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 24. 1. 2017, sp. zn. 11Co/348/2016, uviedol, okrem iného, že: „...pokiaľ i dohoda o poskytnutí služby bola zakomponovaná na tej istej listine ako samotná úverová zmluva, ešte neznamená, že ide o individuálne dojednanú súčasť zmluvy.“, „Za nekalú obchodnú prax žalovaného je možné považovať absenciu možnosti vrátenia, či započítania odplaty pre nevyužitie predmetnej služby. Pritom nebolo možné predmetnú službu podľa názoru odvolacieho súdu ani započítať do poskytnutého úveru, nakoľko poskytnutie takejto služby žalobcovi 1) a 2) nepožiadali a jednak v čase poskytnutia úveru ani nebolo zrejmé, či žalobcovia takúto službu reálne využijú.“, „Možno konštatovať, že žalovaný si tak uplatnil poplatok za poskytnutie služby, ktorú nikdy reálne neposkytol. Dohodu v bode 8 zmluvy je preto možné považovať ako celok za neprijateľnú podmienku v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko je koncipovaná tak, že spotrebiteľovi za zaplatený poplatok nie je poskytnutá služba, pričom prostredníctvom poplatku za odklad splátok dochádza iba k účelovému zníženiu poskytnutej úverovej sumy s ponechaním rovnakého počtu splátok, čo v konečnom dôsledku vedie k nesprávne uvedenej RPMN.“, „Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje veriteľa na takúto neprimerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, automatické započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov je možné považovať za dojednanie neprijateľné, rozporné s dobrými mravmi a absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zakomponovaním uvedenej dohody do vopred predtlačenej formulára zmluvy, pripraveného veriteľom, si dlžník - spotrebiteľ nepochybne zhoršil svoje zmluvné postavenie, vzdal sa práva na vyplatenie celej dojednanej sumy úverových prostriedkov, formou vopred vyplatených odmeny za služby, ktorú ani nemusel využiť.“ Obdobný právny názor ku neplatnosti dohody o poskytnutí služby vyslovil Krajský súd v Žiline aj v rozsudku zo dňa 14. 3. 2017, sp. zn. 11Co/8/2017. Keďže žalobca plnil žalovanému nad rámec skutočne poskytnutého úveru, pričom poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, na strane žalovaného vzniklo v sume plnenej nad rámec poskytnutých prostriedkov bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu. Súd preto uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1010,69 eura, predstavujúcich rozdiel medzi žalovaným reálne poskytnutým úverom vo výške 1284,25 eura a žalobcom vyplatenými prostriedkami vo výške 2294,94 eura. Výšku úhrad žalobcu mal súd preukázanú z prehľadov úhrad, predložených stranami sporu a výpisu z účtu žalobcu. Úhrady žalobcu, vykonané v období od 29. 1. 2014 do 5. 6. 2015, boli podľa prehľadov úhrad oboch strán sporu totožné. Pokiaľ ide o úhradu zo dňa 19. 6. 2015, súd prihliadol k listinnému dôkazu - výpisu z účtu žalobcu, preukazujúceho úhradu žalovanému pod variabilným symbolom čísla zmluvy v sume 923,32 eura. Keďže žalobca nepreukázal vykonanie úhrad nad rámec sumy 2294,94 eura, súd žalobu v zostávajúcej časti zamietol. Argumentáciu žalobcu, uvedenú doplnením žaloby doručenom súdu dňa 18. 8. 2017, podľa ktorej by mu prislúchalo bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu medzi celkovou sumou, na ktorú bol zaviazaný k úhrade v zmluve a skutočne poskytnutou sumou úveru, súd nepovažoval za dôvodnú. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzniklo len vo výške peňažných prostriedkov, ktoré mu reálne žalobca zaplatil nad rámec sumy poskytnutého úveru.

41. Pokiaľ žalovaný vzniesol voči uplatnenému nároku námietku premlčania, súd jej dôvodnosť preukázanú nemal. Žalobca sa domáhal žalovaného nároku právnym dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia, pre vydanie ktorého zákon určuje subjektívnu dvojročnú a objektívnu trojročnú premlčaciu dobu. Keďže žalovanému prislúchal zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nárok na zaplatenie sumy skutočne poskytnutého úveru (istiny), v časti, v ktorej žalobca plnil do výšky istiny úveru, t. j. do sumy 1284,25 eura, plnil dôvodne. Podľa prehľadu vykonaných úhrad žalobcu bola suma istiny úveru 1284,25 eura uhradená ku dňu 7. 5. 2015. Platbou, vykonanou dňa 7. 5. 2015 už pritom žalobca plnil žalovanému nad rámec poskytnutého úveru sumu 7 eur. Na strane žalovaného preto vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením dňa 7. 5. 2015 v sume 7 eur a následne plnením dňa 5. 6. 2015 vo výške 80,37 eura a plnením dňa 19. 6. 2015 vo výške 923,32 eura. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 20. 2. 2017, bola podaná v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej, aj trojročnej objektívnej premlčacej doby.

42. Keďže žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Vzhľadom na druh žalovaného nároku, t. j. vydanie bezdôvodného obohatenia, pri povinnosti na vydanie ktorého čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania len odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom bol žalovaný povinný dlh splniť, t. j. nasledujúceho po doručení výzvy na plnenie. Keďže žalobca nepreukázal inú kvalifikovanú výzvu na plnenie (za takú nemožno považovať predsporovú výzvu zo dňa 10. 11. 2016, nakoľko neobsahuje jednoznačnú konkretizáciu požadovaného plnenia čo do dôvodu a výšky), súd za prvú výzvu na plnenie považoval samotnú žalobu. Nakoľko žaloba bola doručená žalovanému dňa 1. 3. 2017, bol povinný dlh splniť dňom nasledujúcim, t. j. 2. 3. 2017 a dňom 3. 3. 2017 sa dostal s plnením záväzku do omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktoré boli v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, avšak len z priznaného plnenia 1010,69 eura od 3. 3. 2017 do zaplatenia a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania žalobu zamietol.

43. Keďže už samotná absencia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ zákona o spotrebiteľských úveroch mala za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru a v dôsledku toho odôvodňovala žalovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd, z dôvodu hospodárnosti konania, neskúmal ďalšie, žalobcom tvrdené, dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

44. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v konaní úspešnejšiemu žalovanému pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalovaného v konaní predstavoval 1080,60 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 52 %, jeho neúspech 1010,69 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 48 %. Pomer úspechu a neúspechu žalovaného potom predstavoval 4 % (52 % - 48 %). Súd preto priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 4 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.